

Innst. O. nr. 33

(2003-2004)

Innstilling til Odelstinget fra kommunalkomiteen

Ot.prp. nr. 13 (2003-2004)

Innstilling fra kommunalkomiteen om lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (ytelser under yrkesrettet attføring mv.)

Til Odelstinget

1. INNLEDNING OG BAKGRUNN FOR FORSLAGENE

1.1 Sammendrag

Proposisjonen viser til at det er et mål at flest mulig skal få mulighet til å delta i arbeidslivet, fremfor å være passive trygdemottakere. Undersøkelser viser at jo lengre tid man er ute av arbeidslivet, desto vanskeligere er det å komme tilbake. Den samlede trygdeperioden for personer som står i fare for å falle ut av arbeidslivet på grunn av sykdom, skade eller lyte, bør kortes ned. Endringene som legges frem i proposisjonen skal bidra til at disse raskere skal kunne komme tilbake i arbeid. Det er lagt vekt på endringer som sikrer at flere får tilbud om aktive, arbeidsrettede tiltak på et tidligere tidspunkt enn i dag. Parallelt skjermes grupper med behov for lengre og mer tilrettelagte tiltak.

Forslagene er en oppfølging av St.prp. nr. 1 (2003-2004) Arbeids- og administrasjonsdepartementet.

Som bakgrunn for forslagene viser proposisjonen til at det i løpet av de siste årene har vært en betydelig økning i antall personer som mottar attføringsytelser. Fra 1999 til 2002 økte antall personer med slike ytelser med 33 pst. Utgiftene til attføringsytelsene har økt relativt sett sterkere enn antallet yrkeshemmede de siste årene.

Tilgjengelig informasjon viser at av yrkeshemmede som påbegynner yrkesrettet attføring, var nes-

ten halvparten enten registrert som ledige eller som mottakere av en sykdomsrelatert ytelse tre år før attføringen startet. Undersøkelser viser at sannsynligheten for uføretrygding øker kraftig med lengden av sykemeldingsperioden. Tilsvarende svekkes muligheten for å komme tilbake i jobb.

Aktive tiltak, særlig i form av yrkesrettet attføring, iverksettes i de fleste tilfellene for sent i sykdomsforløpet. Mange brukere har behov for tettere oppfølging og mer helhetlig bistand tidligere.

Et høyt antall yrkeshemmede har i dag bl.a. sammenheng med at mange er lang tid på attføring. 58 pst. av de yrkeshemmede registrert i Aetat i 1. halvår 2003 hadde vært registrert over ett år. Økningen har bl.a. sammenheng med at insentivene for rask gjennomføring av attføring i gjeldende regelverk, er svake. Det er for eksempel ingen varighetsbegrensninger i retten til å motta ytelser i forbindelse med utdanning under yrkesrettet attføring. Andelen av yrkeshemmede som har utdanning som tiltak har økt de siste årene. Mange har fått finansiert lange utdanninger gjennom attføringstiltak. Det er ikke klare indikasjoner på at utdanning av lengre varighet øker overgangen til arbeid i større grad enn noe kortere utdanningsløp. I tillegg kan økning av utdanning som attføringstiltak indikere at ordinær utdanning i økende grad blir finansiert av folketrygden.

Alle disse forholdene kan bidra til å motvirke målet om å komme raskt tilbake til arbeidslivet.

Samlet vil forslagene som fremmes i denne proposisjonen motvirke at ordinær utdanning finansieres ved folketrygdens midler og øke insentivene for rask overgang til arbeid. Raskere overgang til arbeid er gunstig for den enkelte og kan på noe sikt gi betydelige samfunnsøkonomiske gevinster.

De begrensninger som foreslås er i hovedsak knyttet til skolegang som attføringstiltak.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sigvald Oppebøen Hansen, Reidar Sandal, Karl Eirik Schjøtt-Pedersen og Signe Øye, fra Høyre, Peter Skovholt Gitmark, Hans Kristian Hogsnes og Kari Lise Holmberg, fra Fremskrittspartiet, Torbjørn Andersen og Per Sandberg, fra Sosialistisk Venstreparti, Karin Andersen og Heikki Holmås, fra Kristelig Folkeparti, Anita Apelthun Sæle og Ivar Østberg, og fra Senterpartiet lederen Magnhild Melteveit Kleppa, viser til merknader og forslag i finansinnstillingen og i Budsjett-innst. S. nr. 5 (2003-2004).

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, viser til at over 110 000 mennesker er uten arbeid, og utsiktene de neste årene er at arbeidsledigheten skal forbli høy. Det er derfor behov for en langt mer offensiv politikk for å få folk i arbeid og for å bygge opp kompetanse hos de arbeidsløse. I tillegg er 85 000 undersysselsatt og 298 794 er uførepensjonister. Dette er en økning i antall uførepensjonister på 3,2 pst. fra september 2002.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti er tilfreds med at Regjeringens helhetlige politikk, historisk sett, har brukt kort tid på å angripe hovedårsakene til den stigende arbeidsledigheten. Økningen i arbeidsledigheten har sitt utspring i den svake internasjonale konjunkturen og den særnorske kostnadsutfordringen de senere årene som følge av dyre lønnsoppgjør, høy rente og sterk kronekurs. Disse medlemmer har merket seg at det nå er gryende optimisme i næringslivet og at de siste tallene fra Statistisk sentralbyrå allerede nå viser en nedgang i arbeidsledigheten.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, vil vise til at siste år er det 20 000 færre funksjonshemmede som deltar i arbeidslivet. Hittil i 2003 er det registrert en økning på om lag 9 pst. sammenlignet med gjennomsnittlig beholdning i 2002. Det tilsier at det må en kraftigere innsats til fra myndighetenes side.

Flertallet vil påpeke at Regjeringen helt har unnlatt å utrede erfaringer fra og effekter på økonomien og livssituasjonen til brukere etter kuttene i ordningene i 2003, og i budsjett for 2004 foreslås ytter-

ligere innskrenkninger i mulighetene til attføringer og ytelser.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, oppfatter at endringene som foreslås begrunnes i at ytelsene må være så små som mulig slik at økonomisk fattigdom tvinger folk ut i dårlig betalte og usikre jobber.

Dette flertallet vil vise til Ot.prp. nr. 102 (2002-2003) side 20, som omtaler omleggingene og der det står:

"Generelt vil lav stønad kunne medvirke til at flere fortsetter i arbeid når dette er mulig framfor å søke om trygd."

Dette flertallet mener denne strategien er feil og vil føre til at flere mislykkes og havner i varig uføretrygd.

Dette flertallet vil påpeke at uføre og folk på attføring har behov for medisiner og andre tjenester. Disse blir etter forslag fra Regjeringen over 900 mill. kroner dyrere.

Regjeringen har foreslått en rekke usosiale kutt. Til sammen 6 177 mill. kroner. Samtidig har Regjeringen rundhåndet delt ut gaver til de rikeste. Til sammen 4 930 mill. kroner. Dette flertallet viser til tiltaksplan mot fattigdom der summen av tiltak har en ramme på 335 mill. kroner. Sett sammen med kuttene i ytelse og økninger i egenandeler kommer svært mange av dem med dårligst råd dårligere ut enn før.

Dette flertallet vil vise til i Innst. S. nr. 104 (2001-2002) der Stortingets kontroll- og konstitusjonskomité uttalte i forbindelse med Riksrevisjonens undersøkelse om uførepensjon og yrkesrettet attføring:

"Komiteen understreker betydningen av at den enkelte ikke demotiveres som følge av manglende skreddersøm av attføringsopplegg."

og videre at:

"Komiteen vil understreke at den enkelte stønadsmottakers motivasjon er en forutsetning for at et attføringsløp skal kunne lykkes. Komiteen mener derfor at brukerens synspunkter og ønsker må tillegges stor vekt når individuelle handlingsplaner utarbeides."

Dette flertallet opplever at Regjeringen ikke ivaretar dette perspektivet og Stortingets enstemmige anbefaling i sitt forslag til innstramminger i regelverket.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet,

Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, vil påpeke at Regjeringen i forslaget til statsbudsjett for 2004 selv påpeker at det er ennå noe tidlig å belyse effektene av regelverksendringen og unntaksbestemmelsene. Flertallet påpeker at målet er flere vellykkede attføringsopplegg og at reglene og praksis må innrettes på dette.

Flertallet er enig i at tilbudet må bli mer skreddersydd og tilpasset den enkeltes behov og muligheter. Dette tilsier behov for større fleksibilitet i håndteringen av regelverket for lengden på og innholdet i en attføringsprosess, og ikke innstramming.

Flertallet viser til sine respektive merknader i Budsjett-innst. S. nr. 5 (2003-2004) om Regjeringens forslag i St.prp. nr. 1 (2003-2004) om reduksjon av perioden med rett til attføringspenger i ventetid på høvelig arbeid og forslag om at yrkesrettet attføring skal vurderes så tidlig som mulig.

2. HEVING AV ALDERSGRENSEN FOR SKOLEGANG SOM ATTFØRINGS-TILTAK - FOLKETRYGDLOVEN § 11-4

2.1 Sammendrag

Om lag en fjerdedel av de yrkeshemmede i skoletiltak er i aldersgruppen 20-29 år.

Aldersgrensen for rett til ytelser under gjennomføring av skolegang som attføringstiltak foreslås hevet fra 22 til 26 år, jf. folketrygdloven § 11-4 tredje ledd.

Det vil fortsatt være behov for å gjøre unntak. Gjeldende unntaksbestemmelse er imidlertid lite veiledende i forhold til hvilke grupper yrkeshemmede som kan unntas. Departementet vil derfor presisere at unntaket skal rettes inn mot særlig svake grupper som på grunn av deres sykdom, skade eller lyte bør tilstås tilpasset utdanning for å bedre deres utsikter til arbeid.

2.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, viser til at forslaget om å heve aldersgrensen fra 22 til 26 år for rett til ytelser under gjennomføring av skolegang som attføringstiltak er en del av budsjettavtalen mellom regjeringspartiene og Arbeiderpartiet.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet viser til at Regjeringen foreslår å heve aldersgrensen for skolegang som attføringstiltak til 26 år. Begrunnelsen for forslaget er at det vil "motvirke at folketrygden finansierer ordinær utdanning". Unntak fra bestemmelsen foreslås å omfatte ungdom som er født uføre, personer som er blitt uføre etter alvorlige tra-

fikkskader og personer med alvorlige og langvarige sykdommer.

Disse medlemmer viser til komiteens enstemmige merknader i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2003, jf. Budsjett-innst. S. nr. 5 (2002-2003). Rapport om arbeidsmarkedet nr. 2-2002 fra Arbeidsdirektoratet viser at over halvparten av yrkeshemmede som har tatt skolegang som en del av sin yrkesrettede attføring, kommer i jobb. Undersøkelsen viser at 52 pst. av de yrkeshemmede som tok skolegang kom i arbeid etterpå. Dette er mer enn tilsvarende tall for alle yrkeshemmede, der 45 pst. kommer i jobb.

Disse medlemmer viser til Rapport om arbeidsmarkedet nr. 3-2003 der det framgår at ledigheten er lavest blant folk med høyere utdanning over fire år.

Disse medlemmer påpeker manglende dokumentasjon fra Regjeringens side på antatt misbruk av ordningen. Disse medlemmer mener at de nødvendige avveininger og beslutninger om hvem som faller inn under bestemmelsen og kvalifiserer for og hvem som ikke kvalifiserer for utdanning som attføring skal og kan gjøres av Aetat, ut fra en individuell vurdering uavhengig av alder.

Regjeringens forslag samlet sett framstår som ren innstramming overfor folk med behov for attføring og Regjeringen har beregnet en innsparing på endringen på 210 mill. kroner.

Disse medlemmer avviser forslaget om å heve aldersgrensen for å få skolegang som attføringstiltak.

Medlemmen i komiteen fra Senterpartiet ser at det kan vera grunn for å sjå nærare på aldersgrensa for skulegang som attføring. Denne medlemmen er likevel djupt usamd i Regjeringa sitt forslag til innstramming. Denne medlemmen meiner Regjeringa må utarbeida forskrifter som ivaretek romslege unntak og viser til Senterpartiet sitt alternative budsjett for 2004 der det er avsett 45 mill. kroner til slikt foremål.

3. INNFORING AV VARIGHETSBEGRENSNING FOR SKOLEGANG SOM ATTFØRINGSTILTAK - FOLKETRYGDLOVEN § 11-6

3.1 Sammendrag

Om lag 15 pst. av yrkeshemmede som avsluttet skolegang som attføringstiltak i 2002 hadde vært i tiltak ut over tre år.

Departementet foreslår å innføre varighetsbegrensning på tre år på skolegang som attføringstiltak.

Det vises til utkast til nytt tredje ledd i folketrygdloven § 11-6.

Det vil imidlertid fortsatt være adgang til delfinansiering av lengre utdanningsløp, forutsatt at hovedvilkårene om nødvendig og hensiktsmessig tiltak, jf. § 11-6 første ledd, er oppfylt.

Langt på vei vil de yrkeshemmede som vurderes i forhold til unntaket fra aldersgrensen, også være målgruppen for unntaket fra varighetsbegrensningen. Det vil si at unge uføre personer som er blitt uføre etter alvorlige ulykker eller som lider av alvorlig eller langvarig sykdom, kan falle inn under unntaket.

3.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, viser til at forslaget om å innføre varighetsbegrensning på tre år på skolegang som attføringstiltak er en del av budsjettavtalen mellom regjeringspartiene og Arbeiderpartiet.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet viser til at Regjeringen foreslår å innføre en varighetsbegrensning på tre år for skolegang som attføringstiltak. Disse medlemmer kan ikke se at det foreligger dokumentasjon eller erfaringer som tilsier en slik begrensning. Korte attføringsløp vil gi raskere gjennomstrømming i attføringstiltakene, men sier ingenting om det betyr at flere får jobb. Disse medlemmer viser til NOVA-rapporten "Motstand og mestring - Om funksjonshemming og livsvilkår" fra 2001 der det slås det fast at:

"For de aller fleste mennesker vil det være slik at lengden av og nivået på den utdanningen man tar har betydning for om man senere finner en jobb og hva slags jobb man finner. Det sentrale punktet i denne sammenhengen er at funksjonshemmede har mer å tjene, i betydningen finne en jobb, ved å ta høyere utdanning enn andre grupper i befolkningen ... På et åpent arbeidsmarked må funksjonshemmede kompensere reduserte valgmuligheter med lang utdanning og høy kompetanse."

Disse medlemmer viser til at funnene i NOVA-rapporten står i klar motstrid til Regjeringens påstander om at lengre utdanning ikke øker jobbsansynligheten.

Disse medlemmer ber Regjeringen legge fram statistikk over hvor mange som kommer i jobb etter gjennomført attføring.

Disse medlemmer mener forslaget vil gjøre det langt vanskeligere å gjennomføre individuelt tilpassede attføringsløp. Regjeringen peker på at det kan gjøres unntak for yrkeshemmede dersom de på grunn av sykdom, skade eller lyte er i en vesentlig annen utdanningssituasjon enn andre. Disse medlemmer mener imidlertid at enda flere begrensende

bestemmelser og detaljert regelverk vil hindre vellykket attføring og vil gå imot endringen.

4. BEGRENSNING AV RETT TIL ENKELTE STØNADER FOR TILTAKSDELTAKER SOM SAMTIDIG MOTTAR ORDINÆR LØNN ELLER LØNN UNDER SYKDOM - FOLKETRYGDLOVEN § 11-8

4.1 Sammendrag

For å styrke insentivene for rask overgang til arbeid og hindre overkompensasjon foreslår departementet å begrense retten til enkelte stønader for yrkeshemmede som har ordinær lønn eller lønn under sykdom, gjennom endring av folketrygdloven § 11-8.

Etter departementets vurdering bør ikke personer som har ordinær lønn gjennom attføringstiltak kunne få stønad til barnetilsyn, boutgifter og reiseutgifter, som andre lønsmottakere selv må bære utgiftene til. Det samme gjelder i forhold til yrkeshemmede som mottar sykepenges, hvor bortfall av lønnsinntekt kompenseres fullt ut.

4.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, viser til at forslaget om å begrense rett til enkelte stønader for tiltaksdeltaker som samtidig mottar ordinær lønn eller lønn under sykdom er en del av budsjettavtalen mellom regjeringspartiene og Arbeiderpartiet.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet vil påpeke at det kan være rimelig at det ikke gis rettigheter til attføringsytelser i tillegg til full lønn eller full lønn under sykdom. Imidlertid er lovforslaget utformet som om det gjelder enhver utbetaling av lønn eller sykepenges uavhengig av hvor stor stillingsbrøk utbetalingen refererer seg til. Disse medlemmer vil vise til at det er stort behov for at personer på attføring beholder en liten jobb og kontakt med arbeidslivet. Mange med dårlig helse har måttet velge redusert stilling og trenger attføring for å komme over i varig arbeid en kan forsørge seg på.

Attføringsytelsene er ytelser for at den yrkeshemmede skal kunne gjennomføre et attføringsopplegg, og det kan derfor være hensiktsmessig for å lykkes at det i en periode gis ytelser i tillegg til mindre lønns- og sykepengeutbetalinger.

Disse medlemmer viser til at det er beregnet en innsparing på innstrammingen på 6 mill. kroner, men at det vil berøre ca. 600 personer. Det betyr at

det er lite å spare for samfunnet, men at en liten tilleggssinntekt kan bety svært mye for den enkelte.

Disse medlemmer vil gå imot endringen slik den foreligger og ber Regjeringen fremme forslag om en lovbestemmelse som kun begrenser rettighetene til attføringsstønad til personer med lønn eller sykepenges til de som har stillingsbrøk over halv stilling.

Disse medlemmer viser også til merknader om å gjeninnføre mulighet til friinntekt.

5. SAMLING AV VEDTAKSMYNDIGHET I SAKER OM YRKESRETTET ATTFØRING I AETAT - FOLKETRYGDLOVEN § 21-14

5.1 Sammendrag

Vedtaksmyndigheten når det gjelder innvilgelse av yrkesrettet attføring iht. folketrygdloven § 11-5 foreslås flyttet fra trygdeetaten til Aetat, sammen med vurderingen av forutgående trygdetid og alder jf. §§ 11-2 og 11-4.

Det vises til utkast til endring av folketrygdloven § 21-14 annet ledd.

Det er behov for å fokusere på tiltak som kan bidra til å redusere avklarings- og venteperioder. For å forenkle og effektivisere saksbehandlingen foreslås det å samle myndigheten til å fatte vedtak i Aetat. Smidig og rask overgang fra trygdeetaten til Aetat forutsetter tett kontakt mellom de to etatene. Det vil være fordelaktig for brukerne å kunne forholde seg til én etat. Samlet vil forslaget innebære raskere gjennomstrømming på rehabilitering og attføring og raskere overgang til arbeid.

5.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til at Regjeringen foreslår at myndigheten til å fatte vedtak om attføring flyttes til Aetat fra 1. juli 2004. I dag vurderer trygdeetaten om behov for yrkesrettet attføring er til stede, mens Aetat er ansvarlig for å utforme selve attføringsopplegget.

Komiteen viser til at det i Ot.prp. nr. 10 (2003-2004) er foreslått en lovfestet plikt til å vurdere yrkesrettet attføring så tidlig som mulig etter at bedriftsinterne tiltak er forsøkt, senest ved utløpet av sykepengeperioden. Komiteen viser til brev fra Arbeids- og administrasjonsdepartementet av 1. desember 2003 der det slås fast at ansvarsendringen ikke innebærer endring i inngangsvilkårene for attføring som er lovfestet i folketrygdlovens § 11-5. De medisinske vilkårene vil ikke bli vurdert på annen måte enn i dag.

Komiteen viser til at intensjonen med endringen er at flere vil være under attføring og færre vil være mottakere av syke- og rehabiliteringspenger.

Det legges til grunn at Aetat kan videreføre trygdeetatens bruk av rådgivende leger og at konsulterende leger brukes etter behov.

Komiteen understreker viktigheten av at intensjonene med endringen blir oppfylt og at personalmessige og økonomiske ressurser for å lykkes må være på plass. Komiteen understreker derfor at kartleggingen av ressursmessige endringer i Aetat og trygdeetaten som Regjeringen varsler blir foretatt raskt og at Regjeringen melder endret behov tilbake til Stortinget i Revidert nasjonalbudsjett 2004.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti, viser til at forslaget om å samle vedtaksmyndighet i saker om yrkesrettet attføring i Aetat er en del av budsjettavtalen mellom regjeringspartiene og Arbeiderpartiet.

6. IKRAFTTREDELSE. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

6.1 Sammendrag

Departementet tar sikte på at de foreslåtte endringene vil tre i kraft 1. januar 2004, med virkning for nye tilfeller.

Overføring av vedtaksmyndighet etter folketrygdloven §§ 11-2, 11-4 første og annet ledd og 11-5 til Aetat, forutsettes først å skje med virkning fra 1. juli 2004.

Departementet vil vurdere behovet for overgangsregler, og foreslår at det inntas hjemmel for å fastsette overgangsregler i lovvedtaket.

Heving av aldersgrensen for skolegang som attføringstiltak antas å gi en innsparing på utbetalingene til yrkesrettet attføring med 210 mill. kroner i 2004, og begrensnings av retten til stønad for tiltaksdeltakere med ordinær lønn eller lønn under sykdom antas å innebære en budsjettmessig innsparing på 6 mill. kroner i 2004. Som følge av at endringene bare får virkning for nye tilfeller, vil de budsjettmessige virkningene bli større på lang sikt. Innføring av varighetsbegrensning for skolegang som attføringstiltak vil av samme årsak først gi innsparinger på lengre sikt.

Overføring av vedtaksmyndighet til Aetat vil kunne redusere venteperiodene mellom medisinsk rehabilitering og attføring, og gi kortere samlet saksbehandlingstid. På lang sikt vil overføringen kunne gi betydelige innsparinger. Innsparingene vil først og fremst gjelde rehabiliteringspenger, fordi det er denne ytelsen som gis i venteperioden.

7. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har ellers ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (ytelser under yrkesrettet attføring mv.)

I

§ 11-4 tredje ledd skal lyde:

Ytelser til skolegang for ungdom under 26 år kan bare gis til et medlem som på grunn av sykdom, skade eller lyte er i en utdanningssituasjon som avviker vesentlig fra den som gjelder for annen ungdom.

§ 11-6 nytt tredje ledd skal lyde:

Ytelser i forbindelse med utdanning gis i inntil tre år. Det kan gjøres unntak fra begrensningen i foregående punktum dersom medlemmet på grunn av sykdom, skade eller lyte ikke kan gjennomføre en nødvendig og hensiktsmessig utdanning i løpet av tre år og er i en utdanningssituasjon som avviker vesentlig fra den som gjelder for andre.

§ 11-8 skal lyde:

§ 11-8 *Attføringsstønad*

Til medlem som gjennomfører et yrkesrettet attføringstiltak ytes attføringsstønad i form av tilskudd til

- a) *opplæring,*
- b) *trening og arbeidstilvenning i bedrifter o.l. og*
- c) *fadder og praktisk hjelp.*

Medlem som gjennomfører et yrkesrettet attføringstiltak og ikke har ordinær lønn gjennom tiltaksdeltakelsen eller mottar sykepenges etter kapittel 8 i denne lov, kan i tillegg ytes attføringsstønad i form av tilskudd til

- a) *reise og flytting i forbindelse med attføring og nytt arbeid,*
- b) *dekning av utgifter til barnetilsyn og*
- c) *nødvendige ekstrautgifter til bolig på attføringsstedet.*

Departementet gir forskrifter om stønad etter bestemmelsene i denne paragrafen.

§ 21-14 annet ledd bokstavene a-c oppheves. Nåværende bokstav d og e blir bokstav a og b.

II

Ikrafttredelses- og overgangsregler

Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

Endringene gjelder bare for krav om ytelser under yrkesrettet attføring som settes frem etter ikrafttredelsesdatoen.

Departementet kan gi forskrift om overgangsregler.

Oslo, i kommunalkomiteen, den 4. desember 2003

Magnhild Meltveit Kleppa

leder

Karin Andersen

ordfører